

Faxa mej hit, faxa mej dit.

Lördagen 21 oktober förra året skulle Daniel Nermark presenteras på en presskonferens på Tallhult.

Kvällen innan gick telefoner, fax och datorer varma i Hagfors.

Men det gällde inte Nermark.

Valsarnas sportgrupp hade fått kontakt med en annan förare.

Nu var det bråttom för även andra klubbar var ute och fiskade.

Sedan blev det plötsligt napp: grönt ljus för Valsarna.

Torbjörn och Micke skickade snabbt över ett kontraktutkast till förarens manager.

Denne var på väg till sitt kontor vid halvtiotiden på kvällen och han svarade att han skulle skicka utkastet tillbaka undertecknat.

Micke och Torbjörn satt och väntade otåligt.

Inget hände.

- Inget annat än att det knäppte då och då i faxen, berättar Torbjörn.

Tydligen krånglade förbindelsen.

Nya telefonsamtal.

Nu var alternativet att den värdefulla handlingen skulle skickas via mejl.

Klockan 23 åkte Micke och Torbjörn hem i fortsatt väntan

På lördag förmiddag ringde undertecknad Micke, han var på väg till kontoret i Hagfors.

- Jag kollade datorn i morse. Ingenting. Jag vet inte vad som händer. Det verkar inte bli nånting, sa han.

Trist tänkte jag och samlade ihop en bunt papper och beredde mig att fara iväg till presskonferensen med Nermark. Det var alltid en tröst.

Då ringer telefonen igen. Det var Micke.

- Nu är det klart. Sebastian Ulamek är klar för Valsarna.

Vad hade hänt. Jo där låg det efterlängtrade papperet i faxen. Snuggt och prydligt undertecknat med namn och allt.

På Tallhult pågick några timmar senare intervjuer med Daniel Nermark. Daniel var i bra form och svarade utförligt på pressens frågor. Men till slut ebbade frågorna ut och journalisterna började packa ihop. Då tog vi fram ytterligare ett papper ur portföljen

- Så var det en sak till.....

Just det; presskonferensen var inte riktigt avslutad. GP-föraren Sebastian Ulamek skulle också ha några rader i måndagens tidningar.

Fattades bara annat.

Ett antal veckor senare. Strax för jul. Nu skulle Valsarna ha ryssen Grigorijs Lagutas namnteckning på ett kontrakt. Det började bli lite bråttom, det närmade sig nämligen deadline för lagenmålningar.

Ny väntan vid faxen.

Det var bara ett problem. Laguta satt insnöad på andra sidan jordklotet. I Vladivostok. Långtifrån närmaste faxapparat.

Så småningom blev ryssen ändå utskottad och fick möjlighet att skicka iväg det viktiga dokumentet.

Men i Hagfors hände inget.

Det knäppte inte ens i faxen.

Och det var inte konstigt. Faxet hade skickats fel.

Det hamnade på ett helt annat ställe i Hagfors. Som tur var visste mottagaren vad det var fråga om. Alla känner ju till Valsarna.

Därmed kom papperet snart i rätta händer.

Vad förtäljer då denna story: Jo, att den som värvar speedwayförare måste vara utrustad med mycket goda nerver. Nerver av stål.

Zeke